

Posudek na diplomovou práci Bc. Evy Gregorové „CSR v České republice – případová studie ČSOB.

Posudek vypracoval: PhDr. Alois Surynek Ph.D.

Posuzovaná diplomová práce je velmi rozsáhlá a celkem včetně příloh má 157 stran. Přílohy tvoří necelou třetinu textu. Část, která je věnována analýze tématu společenské odpovědnosti firem je obsáhlejší než část, zabývající se prezentací empirických zjištění. Rozsáhlý je též seznam literatury. V současné záplavě literární, časopisecké nebo internetové produkce je nemožné věnovat se všem titulům, které by připadaly v úvahu. Jde spíše o to, mít všestranné podklady pro vlastní zpracování tématu a tuto podmínku autorka splňuje.

Téma společenské odpovědnosti je rozebráno velmi důkladně. Autorka se zabývá různými náhledy, snaží se konfrontovat přístupy i vyslovovat svůj osobní náhled a zdůvodnění. Velmi důkladně řeší problém propojení společenské odpovědnosti a občanské společnosti. Ačkoli jsou podle mého názoru tato témata neoddělitelně spojena, vede autorka racionální zdůvodnění tohoto spojení i různé aspekty které obsahuje. Z toho důvodu je spojení tématu diplomové práce a zaměření katedry bez jakýchkoli diskusí. Navíc ekonomický pohyb, který nastal v souvislosti s hospodářskou krizí, a který vyvolal i změnu ekonomických a sociálních zdůvodnění fungování tržní ekonomiky aktualizoval rovněž problém společenské odpovědnosti. Více než kdykoli dříve se odpovědnost hledá u různých subjektů společnosti, více se individualizuje.

Zatímco v teoretické části se pohybuje autorka s jistotou, v části empirické, tím myslím v části empirického zkoumání se můžu vyslovit určité pochybnosti nebo požadavky. Ne vždy jdou ovšem na úkor diplomantky, protože její problémy jsou problémy také obecné.

První potíž je v použití metody označované jako případová studie. Jak sama autorka uvádí je otázka, můžeme-li výsledky zjištění v rámci případové studie zobecnit. Protože se jedná o jeden případ, nebo několik málo případů k jednomu tématu, nelze zobecnění chápat jako završení poznání z mnoha případů, situací a jevů. Případové studie ukazují spíše na možnosti než pravidelnosti. Případové studie mohou zobrazit vnitřní logiku případu, nikoli zákonitosti. Ale právě možná propojení - závislosti v rámci případu mohou směřovat k vyššímu, nikoli ještě obecnějšímu, poznání. Právě vzájemná podmínění, která nemají charakter samozřejmostí, by si zasloužila zdůraznění v závěrech. Druhá potíž bývá vždy se spojováním informací získaných z různých informačních zdrojů. Zde osobní rozhovory, pozorování, dotazník a dokumenty. Většinou je možné poznatky na sebe vrstvit, ale nikoli propojovat. V případě soustředění se na jeden případ a na vnitřní logiku je to ale málo. Třetí potíž je ve využití empirického poznání. Budovat teoretické poznání na základě jednoho nebo několika případů nelze. Pak je přínos empirických výzkumů spojován s praktickými rozhodnutími různých subjektů. Aby k využití došlo, musí se vše patřičně připravit. To ovšem v daném případě chybělo. Ve formulaci základních otázek byl samozřejmě uveden jako cíl popis společenské odpovědnosti na příkladu jedné firmy, nejsem si ovšem jist, jestli byl popis skutečným záměrem diplomantky. Neměl být zde nějaký přesah?

Velmi oceňuji výzkumnickou poctivost autorky neboť otevřeně přiznává omezenost svých zdrojů i nakonec potíže, které měla s jejich využitím (např. dotazník jako slabý zdroj vinou malé návratnosti). Z hlediska metodologického se jedná o cennou informaci pro posouzení.

Celkově považuji práci za velmi zdařilou. U výhrad nelze mluvit o chybách, ale o různých přístupech, kdy každý může být oprávněný. Takže **ve výsledku hodnotím práci Evy Gregorové jako výbornou.**

V Praze dne 21. 10. 2009

